

Šitoje vietoje

LRS fojė susitiko daug žadantis seimūnas ir Suvalkijos lygumų ūkininkas. Tarp jų užsimezgė graudulingai komiškas pokalbis apie Lietuvos ūkininkų padėtį.

– Laba diena, gerbiamasis seimūne. Prašom pasakyti, kodėl apleidot Lietuvos ūkininkus?

– *Šitoje vietoje* turiu pasakyti, kad mūsų frakcija seniai atsisukusi į ūkininką ir nenori išimti jo iš šio žaidimo. Bet *šitoje vietoje* ir jūs patys turite už save pastovėti.

– Kokioje *šitoje vietoje*? Ar prie Seimo? Beje, mes neturime laiko pastovėti – mums reikia dirbti.

– *Šitoje vietoje* iš mūsų visažinės žiniasklaidos žvaigždžių sužinojau, kad jūsų gerbūvis kaip toks priklauso ir nuo jūsų pačių: jūs turite puikią sovietų laikais pastatytą karvidę, talpinančią 100 karvių, o laikome tik dešimt, nors pernai *šitoje vietoje* buvo dvidešimt. Todėl *šitoje vietoje* norėčiau paklausti, kodėl tik dvidešimt?

– *Šitoje vietoje! Šitoje vietoje!* Todėl, kad *šitoje vietoje* už pieną temoka grašius. Perdirbėjai mus į ožio ragą baigia suvaryti.

– Jūs norite pasakyt, kad *šitoje vietoje* kažkuria prasme reikia išpjauti karves arba perdirbimo įmones?

– Žinoma, tik nenorėčiau, kad Seimas būtų paverstas karvių skerdykla.

– Ką jūs kalbat? *Šitoje vietoje* tai pasityčiojimas iš Seimo!

– Jokiu būdu! Juk ir perdirbėjai su prekybininkais savo reklama *Pasitikime vasarą su geromis kainomis!* iš mūsų nesityčioja.

– *Šitoje vietoje* situacija gaunasi per daug užaštrinta.

– Tai *šitoje vietoje* ją galite atbukinti.

– Tai ką mums *šitoje vietoje* daryti?

– Nebesivadovauti sovietiniu plytų gamintojų gegužės pirmosios šūkiu *Pasitikime vartotoją su gera plyta!*

– *Šitoje vietoje?*

(2004)

Albertas Rosinas. Tik prašau be isterijos: ironiški vaizdeliai. Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, Vilnius, 2005.